

“Una perruqueria amb bon màrqueting”

Estem al carrer Major, uns dels carrers amb més solera i tradició de Pamplona. Entre botigues de records per a turistes i establiments “de tota la vida”, trobem la perruqueria de la Lourdes Arriazu.

18/10/2009

La seva vida, diu, és molt normal. S'aixeca d'hora i després d'esmorzar, es dirigeix a la parròquia de Sant

Llorenç, on es troba la capella de Sant Fermí, patró de Navarra, i espera a què obrin per fer un estona d'oració i assistir a la Santa Missa. Després emprèn el camí cap a la perruqueria per començar la seva jornada laboral. “La gent sap que a les 8 estic allí, de fet, algunes que volen venir aviat a la perruqueria van a cercar-me a l'Església. Tothom sap que començo la feina amb l'oració i la Missa i l'acabo amb un altra estona d'oració i el rosari”.

“Vaig conèixer l'Opus Dei perquè a la meva perruqueria venien algunes persones de l'Obra i em cridaven l'atenció. M'agradava molt la seva forma de viure. Primer vaig ser cooperadora: era una idea que em semblava genial. Vaig tardar molt temps a demanar l'admissió”.

A la seva perruqueria trobem revistes, diaris i alguns llibres perquè les clientes es puguin entretenir

mentre esperen el seu torn. “Quan em diuen: dóna'm una revista. Jo els dic: te la dono, però llegeix-te això que és més bonic”. I la Lourdes ens treu una entrevista a la dona d'un conegut professor universitari publicada al diari. “No hi ha professió en la qual es pugui ajudar tant la gent com la perruqueria. Aquí ve una persona que ha tingut un fill malalt, una altra que té un altre problema i continuen venint i venint. És molt fàcil que, mentre estic amb una clienta, la trobi una mica trista i la inviti a prendre un cafè o a xerrar un estona... Digue'm en quina professió es pot fer això; en cap! En aquesta perruqueria hem organitzat xerrades sobre virtuts, temes de família... ve moltíssima gent i les tenim aquí mateix”.

A més de la seva perruqueria, la Lourdes va estar un temps anant a visitar les dones de la presó. “Va ser molt dur, la presó és la presó! De

vegades eren “molt *saborías*”. Els tallàvem i arreglàvem el cabell, els hi portàvem sacs de roba, parlàvem amb elles, els donàvem consells... Un vegada, en una Missa de Nadal, se'm va acostar una senyora i va començar a dir-me “gràcies, gràcies, gràcies, li dec tant...” mentre em besava la mà. Jo em vaig esglaïar una mica. Era la mare d'una reclusa. Passat el temps, la seva filla em va dir que l'havíem ajudat molt, li semblàvem persones tan senzilles i naturals que en un principi ens va agafar antipatia, però que després ens va conèixer millor i va canviar d'idea”.

Per a la Lourdes, l'Opus Dei és la seva família, “noto que és família en tot”. Ella ha sabut transmetre aquest aire a la seva perruqueria i afirma que qui hi va se sent com a casa. Durant uns dies, el responsable de màrqueting d'una coneguda marca de cosmètics va estar d'observador a

la perruqueria. Al cap d'una setmana li va dir que havia après el “màrqueting de la Lourdes”, que no s'aprèn en cap universitat. Per a aquest màrqueting calen tres coses: estimar molt la gent, tenir bona memòria, i senzillesa per dir a cada persona allò que necessita. La Lourdes diu: “Bé, doncs aquest màrqueting és el que jo he après a l'Opus Dei: estimar les persones”.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/una-perruqueria-
amb-bon-marqueting/](https://opusdei.org/ca/article/una-perruqueria-amb-bon-marqueting/) (23/03/2026)